

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy emerytura z systemu składkowego, tego rodzaju, jak przewidziana w hiszpańskim systemie zabezpieczenia społecznego, której podstawą stanowią składki uiszczane przez pracownika i na jego rzecz przez cały okres jego aktywności zawodowej jest objęta pojęciem „warunków zatrudnienia” zawartym w zakazie dyskryminacji przewidzianym w klauzuli 4 dyrektywy 97/81⁽¹⁾?
- 2) W przypadku, gdyby Trybunał udzielił odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i uznał, że emerytura tego rodzaju, jak pochodząca z systemu składkowego, przewidziana w hiszpańskim systemie zabezpieczenia społecznego jest objęta pojęciem „warunków zatrudnienia”, do którego odsyła klauzula 4 w dyrektywie 97/81, czy zakaz dyskryminacji przewidziany w tej klauzuli powinien być interpretowany w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który — w konsekwencji podwójnego zastosowania zasady pro rata temporis — wymaga od pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy proporcjonalnie dłuższego okresu składkowego względem pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, aby uzyskać w danym przypadku prawo do emerytury z systemu składkowego, której wysokość jest proporcjonalnie zmniejszona wedle ich czasu pracy?
- 3) Tytułem pytania uzupełniającego względem pytań poprzednich, czy regulacja tego rodzaju, jak regulacja hiszpańska (zawarta w siódmym postanowieniu dodatkowym ogólnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym) dotycząca systemu składek, uzyskiwania i obliczania emerytury w przypadku pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy może zostać uznana za jeden z „aspektów i warunków wynagrodzenia”, do których odnosi się zakaz dyskryminacji przewidziany w art. 4 dyrektywy 2006/54⁽²⁾ i art. 157 TFUE (dawniej art. 141 WE)?
- 4) Tytułem pytania pomocniczego względem pytań poprzednich, w przypadku, gdyby hiszpańska emerytura z systemu składkowego nie była objęta ani zakresem pojęcia „warunków zatrudnienia”, ani zakresem pojęcia „wynagrodzenia”, czy zakaz bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji ze względu na płeć przewidziany w art. 4 dyrektywy 79/7⁽³⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który — w konsekwencji podwójnego zastosowania zasady pro rata temporis — wymaga od pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy (w większości kobiet) proporcjonalnie dłuższego okresu składkowego względem pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, aby uzyskać w danym przypadku prawo do emerytury z systemu składkowego, której wysokość jest proporcjonalnie zmniejszona wedle ich czasu pracy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców/UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych/CEEP/oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych/ETUC— Załącznik: Porozumienie ramowe w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin (Dz.U. L 14, s. 9).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 204 s. 23).

⁽³⁾ Dyrektywa 97/7/EWG Rady z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 6 s. 24).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 12 maja 2011 r. w sprawach połączonych T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas-de-Calais i Communauté d'Agglomération du Douaisis przeciwko Komisji wniesione w dniu 22 lipca 2011 r. przez Région Nord-Pas-de-Calais

(Sprawa C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Région Nord-Pas-de-Calais (przedstawiciele: adwokaci M. Cliquennois i F. Cavedon)

Druga strona postępowania: Communauté d'Agglomération du Douaisis, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego w dniu 12 maja 2011 r. przez Sąd Unii Europejskiej w sprawach połączonych T-267/08 i T-279/08;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji przez Région Nord-Pas-de-Calais;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego Région Nord-Pas-de-Calais zarzuca Sądowi odmówienie rozpatrzenia zarzutów sformułowanych względem decyzji Komisji C(2008) 1089 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2008 r. cofniętej i zastąpionej decyzją Komisji C(2010) 4112 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r., będących dwiema decyzjami w sprawie tej samej pomocy państwa C-38/2007 (ex NN 45/2007). Zdaniem wnoszącego odwołanie nowa decyzja odpowiada bowiem w rzeczywistości pismom, które przedstawił on w ramach pierwotnej skargi przed Sądem, nie mając możliwości bycia wysłuchanym w ramach nowego wstępnego postępowania administracyjnego.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie podnosi naruszenie prawa do obrony i zasady kontradyktoryjności w ramach postępowania administracyjnego ze względu na okoliczność, że Komisja wydała nową decyzję uchylając się od obowiązku przestrzegania istotnych wymogów proceduralnych wynikającego z tego wydania. Zmieniła ona bowiem ocenę dotyczącą spornego środka państwowego i ustaliła na nowo metodę obliczania stóp referencyjnych obowiązujących w czasie przyznania pomocy państwa udzielonej Arbel Fauvet Rail SA.